Cele 50 de biserici

In ceasul când toate popoarele lumii au înțeles să tragă consecințele practice din situația de drept a Statului lor național, asigurând elementului autohton--majoritar — întâietatea în toate posturile de comandă și punând stavile categorice infiltrațiilor străine, numai noi, românii continuăm să oferim exemplul unic de țară cucerită în timp de pace, de către inamici interni, ale căror arme sunt mai periculoase decât armele de foc.

Metodic, pas cu pas, ei se infiltrează în cetatea românească, făcându-se stăpâni pe cele mai mănoase isvoare de câștig. Comerțul, industria, profesiunile libere, ba chiar și funcțiunile publice sunt astăzi invadate de străini, în timp ce elementul băștinaș, rămas după ușă, a ajuns să fie tratat ca element tolerat.

Urmăriți zădărnicia de a se pune în aplicare dispozițiile legii pentru angajarea personalului românesc în întreprinderi, ascultați strigătul de alarmă al barourilor, al corpurilor profesionale, al multora din organizațiile de meșteșugari și chiar de lucrători împotriva puhoiului de elemente alogene care-i copleșesc și veți măsura toată gravitatea situației creiate elementului autohton.

Dar, peste toate acestea, ce poate fi mai grav și mai cutremurător decât destăinuirea Inaltului Cap al Bisericii noastre de Stat, că, numai în Capitală, 50 de biserici sunt pe punctul de a fi închise din lipsă de enoriași, datorită faptului că respectivele cartiere au fost în totalitate cucerite de necreștini.

Față de această penibilă — unică — situație, autoritatea românească nu numai că nu înțelege să reacționeze pentru restabilirea echilibrului în favoarea elementului de baștină, dar înțelege să acționeze împotriva tocmai celor cari dau alarma, împotriva noastră, a presei naționaliste, și acoperă pe agenții presei sărindărene, cari, sub pretextul principiilor democratice și umanitariste, au ajutat procesul de cucerire lentă, adormind simțul răspunderii în conștiința cârmuitorilor și paralizând instinctul de conservare al întregii națiuni.

Iată păcatul, pe care nimeni și nimi nu-l va putea spăla.

O dovadă a falsurilor presei din Sărindar

Constanța, 13 Iulie

In ziarul „Dimineața" a apărut, azi, o știre, din Constanța, prin care se mistifică adevărul asupra alegerii dela baroul local, pentru desemnarea celui de al treilea delegat, în Uniune.

In acel reportaj se arată că d. Scipio Vulcan ar fi candidat pe lista național-țărănistă, fiind susținut și ales cu ajutorul acestui partid.

In realitate, d. Scipio Vulcan e fruntaș în partidul național-liberal și a candidat în urma stăruințelor avocaților români-creștini, cari l-au ales cu majoritate de voturi față de celălalt candidat, d. Ilie Radoviei, fruntaș național-țărănist și susținut în alegeri de avocații din acest partid și de cei minoritari.

Incă o dovadă mai mult de felul cum ziarul din Sărindar caută să înșele puținii cititori ce-i mai are, înfățișând faptele cum le convine.

Știrea a produs o legitimă revoltă în barou. Iar d. Scipio Vulcan a trimis direcției suszisului ziar o scrisoare pentru rectificare și restabilirea adevărului, dar cu siguranță că nu vor avea curajul s'o facă.

Răzbunarea sângeroasă a unor săteni

Caracal, 12 Iulie

Radu Banițoiu, din Dăbuleni, din motive necunoscute, s'a certat pe drum, dându-i și câteva palme, cu consăteanca Leana Soldatu.

Femeia s'a dus plângând acasă, spunând soțului ei Gh. Ion Soldatu ce a pățit.

Bărbatul s'a înfuriat și a spus că se va răzbuna pe Bănuțoiu.

Nenorocul a făcut însă ca tocmai în acest timp să treacă prin dreptul porții, chiar Radu Banuțoiu, pe care femeia a început imediat să-l ocărască.

Gh. Soldatu s'a înarmat cu o sapă, și însoțit de Ion D-tru Gae și un frate al lui, înarmați cu ciomege, s'a repezit pe șosea, ajungând din urmă pe Bănuțoiu.

Fără să mai aibă vreo explicație, toți trei s'au năpustit asupra lui. Gh. Soldatu, dintr'o lovitură de sapă dată în cap, l-a doborît la pământ. Loviturile de ciomege și sapă au continuat în modul cel mai barbar, deși victima era în nesimțire.

Sărind câțiva săteni, agresorii au dispărut.

In agonie, victima a fost dusă la spitalul Eforiei Brâncovenești din Dabuleni.

Criminalii au fost arestați de șeful postului de jandarmi.

O sărbătorire la soc. invalizilor „Gloriile Neamului"

Invalizii înscriși în soc. „Gloriile Neamului" s'au întrunit, Luni seara la o masă camaradereasca, în grădina „Parisiană" să sărbătorească un an dela înființarea societății lor.

Vrând să dea și aspectul unei sărbătoriri de recunoștință, pentru binele pe care d. Al. G. Donescu, primarul general al Capitalei, l-a făcut invalizilor, dispunând prin consiliul comunal, împroprietărirea lor cu teren și cămin, conducătorii acestei societăți au invitat la masa camaradereasca, pe d. lt. invalid N. Tănase, consilier comunal, cel care a ajutat la realizarea ideii de împroprietărire fiind totdeauna interpretul dreptății invalizilor, pe lângă d. primar general Donescu și pe lângă consiliul comunal.

Astfel, s'au întrunit la masă d-nii lt. aviator invalid N. Tănase, Teodor Nițoiu, președintele soc. „Gloriile neamului", Mircea Florea, vice președinte, Brănea nu, secretar, Vințeanu, Cobzăreanu, N. Rătescu G. Constantinescu, M. Stan, I. Drăgan, I. Simionescu, C. Popescu, I. Popescu, cpt. Ionescu Dobrogeanu David Sabat, Avram Manase, H. Brucher, Birnstein A., Vasile Ionescu, lt. Costescu, ing. Ioneanu, Șt. Niculescu, N. Didițoiu, Sălăgeanu, P. Stroescu, C. Dinescu, C. Boghio, Scortea Petre, V. Neacșu, M. Simionescu, C. Georgescu C. Boranescu I. Lauran, M. Chioveanu, Șerban D-tru, N. Gheorghiade, ș. a.

Au toastat mulțumind d-lui Al. G. Donescu pentru înțelegerea de care a dat dovadă, sprijinind pe invalizi, d-nii Didițoiu Șt. Iordache, Mircea Florea, Ionescu Dobrogeanu, Brăneanu, N. Rătescu.

S'au adus, deasemeni, mulțumiri d-lui Teodor Nițoiu, președintele soc., prin a cărui stăruință s'a ajuns la realizările frumoase ale unui an de zile, dar în special d-lui lt. aviator Tănase, care a dat concurs neprecupețit problemei de îndreptățire, acelor ce și-au vărsat sângele pe câmpul de luptă.

Vorbitorii au mulțumit presei și în special ziarului „Universul", care a dat totdeauna sprijin nevoilor celor ce și-au făcut din plin datoria față de țară.

D. NIC. GRECU, dela „Universul", a arătat că înțelegerea de care a dat dovadă d. Al. G. Donescu primarul general al Capitalei împroprietărind pe invalizi e un act de mare gospodărie comunală și el trebue subliniat cu toată lauda.

D. BRANEANU a mulțumit d-lui Vladimir Donescu, care a dat totdeauna atenție problemei, invalizilor.

D. lt. aviator N. TANASE a spus că toată mulțumirea invalizilor trebue îndreptată către d. Al. G. Donescu, singurul dela care a pornit opera de recunoștință pentru invalizi, realizată prin împroprietărirea cu teren și cămin.

D. TEODOR NIȚOIU, președintele societății, a mulțumit tuturor cari i-au dat sprijin ca să realizeze ceva pentru invalizi.

S'a hotărât să se trimită telegrame de mulțumire M. Sale Regelui și d-lor Al. G. Donescu și Vladimir Donescu.

Viața politică

Presa iudeo-comunistă din Sărindar și alegerile dela baroul de Ilfov

Elogii eri,- injurii azi

In ajunul alegerei de la baroul de Ilfov, presa iudeo-comunistă din Sărindar a dus o campanie înveninată de ură și foarte înverșunată, care, a avut cunoscutul rezultat: triumful desăvârșit al partizanilor românizării barourilor.

„Adevărul"—, prin pana lui Tudor Teodorescu-Branișteș, scribul angajat ca să înjure copios pe apărătorii drepturilor românilor, a scris aceste rânduri, despre d. I. Gr. Perieșteanu, în numărul cu data de 6 Iulie a. c.:

„Ex-poetul de cărți poștale ilustrate în culori — d. I. Gr. Perieșteanu — poate închină un sonet acestei hotărâri de-o ilegalitate fără precedent". In acelaș articol se mai spune că d. I. Gr. Perieșteanu *„e și poet cu semn de întrebare".*

Or, iată ce a scris tot scribul de la foaia iudaică din Sărindar, Tudor Teodorescu-Branișteș, în volumul omagial pentru sărbătorirea d-lui I. Gr. Perieșteanu, cu ocazia premierei volumului său de Academia Română, „Glasul Apelor", (1934):

„D. Perieșteanu trece prin viață cu un calm atât de aristocratic, încât nici nu bănuești într'însul un luptător.

Și totuși, este unul, — și încă unul dintre cei mai aprigi, unul dintre cei mai redutabili.

E luptător la bară, unde îi place desbaterea vie, animată, duelul de vervă și de ironie.

E luptător la Tribuna Camerei, unde aduce nu numai un talent frumos, ci un talent stilat, un talent disciplinat în regulele aspre ale luptei de bară.

E luptător în literatură, unde și-a ales genul cel mai dificil — sonetul — fiindcă îi place să învingă dificultățile acestui gen...

Volumele d-sale sunt elegante în înfățișare și sunt aristocratice în cuprins" etc.

Iată cum după elogiile aduse poetului și luptătorului de bară, în 1934, același scrib aflat la ordinele Blumenfelzilor și Braunsteinilor din Sărindar, tratează, de ex-poet și de autor de cărți poștale ilustrate, pe autorul volumului „Glasul Apelor", pentru că n'a ținut seamă de poruncile și amenințările celor ce urmăreau iudaizarea baroului românesc.

Manifestul partidului național-creștin

Conducerea partidului național-creștin a lansat următorul manifest către țară:

Frați români,

Se împlinesc astăzi doi ani de când, unindu-ne credințele într'un program de luptă, în catedrala dela Iași am jurat pe Sfânta Evanghelie că vom menține neștirbit legământul nostru pentru adevărata desrobire a țării.

Ziua aceasta e o sărbătoare pentru noi; amintirea ei ne impune un examen de conștiință și o cumpănire a rezultatelor atinse în vederea scopului ce urmărim.

Vă vorbim deci cu mâna pe inimă și cu adevărul pe buze:

Români,

Partidul național-creștin născut din unirea noastră cinstită și netărguită poate privi cu mândrie în jurul lui, conștient că prin forțele de cari dispune va înrâuri în mod hotărîtor mersul politicei românești.

In doi ani de strădanie neîntreruptă în cari am chemat la o viață nouă conștiința publică, s'a închegat organismul menit să ducă la biruință ideile salvatoare ale unei doctrine de redeșteptare națională. In acest timp lozinca *„România a Românilor"*, lansată de noi, cu toate atributele ei firești, pătrunsă până în cel din urmă cătun, a devenit axioma de căpetenie a simțirii românești de pretutindeni.

Frați creștini,

Partidul național-creștin, prin întemeierea și activitatea lui, înseamnă în istoria neamului cea dintâi răscolire sufletească pe toată suprafața lui tinzând la aceeași țintă supremă: *stăpânirea reală și conștientă a pământului strămoșesc.* O mare revoluție fără sânge s'a petrecut aici, al cărui crez nimeni nu-l mai poate înfrânge. Massele populare cu instinctul lor sănătos au înțeles dela început cuvântul nostru. Țăranii români secătuiți de lepra jidovească și înșelați de partidele profitoare, au alergat din toate părțile sub tricolorul cu svastica, devenită azi un simbol al neatârnării naționale și creștine. Tot astfel pătura intelectuală necumpărată, mai ales cărturarii satelor și tineretul, au priceput că alături de jaful material cu care se exploatează națiunea autohtonă platnică cu lacrimi și cu sânge pentru împlinirea hotarelor, gândul românesc e primejduit astăzi de infiltrația streină.

S'a zămislit astfel din sămânța aruncată de noi protestarea unanimă a românismului! Invățând din nenorocirea proprie ca și din pilda altora, România ca și alte țări de pe Continent, își vede salvarea într'un naționalism constructiv pe ruinele așa zisei democrații putrede, care a îngrășat seminția lui Israel și a slăbit în tot locul puterea de rezistență a Patriei.

Cu o mare mulțumire care ne întărește nădejdea în ziua de mâine trebuie să constatăm răsunetul sguduitor al luptei ce ducem! Zeci și sute de mii de oameni s'au grăbit în toate colțurile să asculte spovedania noastră.

Partidul național-creștin a avut întruniri prin proporțiile, prin însuflețirea și prin ordinea lor necunoscute încă în analele politicei românești. Țara și străinătatea au privit cu uimire și admirație această desfășurare de forțe, din care se desprindea triumful ideii. Cel mai proaspăt semn de renaștere cutropitoare ni l-au dat recentele alegeri administrative, în care luptând deopotrivă cu mijloacele guvernului și cu banul jidovesc dat pe mâna internațional-țărăniștilor dela noi, *partidul național-creștin* a avut biruința sdrobitoare și un număr covârșitor de voturi.

DOCTRINA NATIONAL-CREȘTINA IN POLITICA INTERNA ȘI EXTERNA

Realitatea netăgăduită de orice observator obiectiv este că de doi ani încoace politica internă a României s'a îndrumat în mod constant de doctrina național-creștină, în așa măsură încât partidele politice potrivnice au fost nevoite să copieze principii și lozince din arsenalul nostru. Dar și în politica externă drumul deschis de noi a trecut în opinia curentă a țării, devenind în multe puncte un crez adoptat de către cercurile oficiale. Nu trebuie uitat că am fost cei dintâi cari ne-am împotrivit rețetelor d-lui Nicolae Titulescu, combătând cu înversunare orice cârdășie cu bolșevismul. Am preconizat apropierea de Polonia și prevestind nenorocirile regimului lui Leon Blum, am cerut o normalizare de raporturi cu statele care au ideia națională la baza guvernării lor, ca Germania și Italia. Am isbutit după cuvintele noastre leale să primim asigurarea recunoașterii hotarelor României la Berlin, prin condeiul autorizat al d-lui Alfred Rosenberg. Am lămurit rolul Micii Antante ca o platformă de apărare față de unguri, accentuând libertatea noastră de acțiune pe alte fronturi.

Convingerile profesate de noi ca rezultanta unui sistem de gândire, au devenit astăzi un patrimoniu de simțire generală în țară.

Frați români,

Iată în vorbe simple și fără podoabă adevărul situației politice actuale: *partidul național-creștin* prin programul lui, prin omogenitatea conducerii și prin credința partizanilor săi, e în centrul evenimentelor cu chemarea de-a reforma viața României.

Conștienți de această menire, în fața apropiatei schimbări de guvern, declarăm că suntem gata să luăm răspunderea pentru îndrumarea destinelor țării. In același timp însă primim cu încredere formarea unui guvern de generali sau magistrați, fără semnificare politică, care să facă alegeri libere pentru viitorul parlament.

Nu știm ce va aduce ziua de mâine, un lucru însă e limpede:

Mișcarea de desrobire națională e avalanșa care crește necontenit și va supune totul în calea ei.

Cu cât va fi mai mult apăsată cu atât tăria ei explosivă se va acentua.

Intrucât ne privește noi simțim răspunderea morală și politică a jurământului dela Iași, pe care-l vom respecta totdeauna în toate literele lui.

Aceasta o cer: căile onoarei, binele țării și cinstea noastră.

14 Iulie 1937.

A. C. CUZA
președinte suprem

OCTAVIAN GOGA
președinte

Rezultatul alegerilor comunale din Târgoviște

13 Iulie

Azi au fost alegeri comunale în localitate, obținându-se următorul rezultat:

Liberalii, 875 voturi; național-țărăniștii 589 voturi; Uniunea naționalistă 273; radical-țărăniștii 44 voturi și lista cetățenească 5 voturi.

Au obținut: liberalii 8 locuri iar național-țărăniștii 6 locuri.

Au inflorit salcâmii a doua oară

Avrig, 12 Iulie

Intre Avrig și Bradu, pe marginea șoselei internaționale ce trece pe aci, se văd frumos înfloriți salcâmii.

Cu toată regiunea muntoasă și cu o climă sub cea din restul țării, timpul frumos ce s'a abătut în aceste părți a făcut să se vadă și acest lucru rar pe la noi.

Prin alte țări

de general ION MANOLESCU

„DAȚI-MI PATRU ANI"

Așa este intitulată expoziția dela Berlin, deschisă luna aceasta în halele construite permanent de orașul Berlin, de câțiva ani, în spre partea de de N. W. a orașului, nu prea departe de câmpul olimpiadelor.

Aci se deschid anual și succesiv 4—6 expoziții diferite, pentru ca să atragă cât mai mulți vizitatori către Berlin. In primăvară a fost aci expoziția de automobile în vederea interesului comercial și industrial al Berlinului, pe lângă reclama internațională pentru industria automobilelor germane, concurate de alte țări.

De astădată, expoziția *„Gebt mir vier Jahre Zeit"*, pe lângă scopurile de mai sus, atinge încă alte două scopuri:

Intâi: Este pusă în drumul expoziției dela Paris, împreună cu cea dela Düsseldorf, astfel încât o bună parte din vizitatorii europeni se vor opri și aci, în trecere către Paris.

Al doilea: Mărește încrederea poporului german în conducerea partidului național-socialist, care cere muncă și sacrificii dela fiecare cetățean. Intreține spiritul de jertfă necesar, atunci când i se va refuza Germaniei ceeace cere pe bază de drept, dar știe că i se va refuza, fără putere corespunzătoare. In fine, evidențiază fără nici o rezervă, cu vorbe puține și cu realizări multe, ideologia morală, culturală, practică și politică a Germaniei.

Prin diagrame, prin reliefuri și fotografii de tot felul, prin miniaturi și chiar prin expunerea produselor reale (în special tunuri, avioane), prin scheme și comparații statistice asupra tuturor ramurilor de activitate, prin rezultatele obținute cu munca obștească, cu organizarea tineretului și cu pregătirea armatei, face să intereseze pe tânăr și bătrân, pe german și străin, și să dea naștere încrederii pentru ceeace vrea să facă în patru ani, sprijinind aceasta pe ceeace s'a făcut până acum.

In patru ore cât am trecut prin pavilioane, (ar trebui cel puțin două zile) pot susține că în adevăr uimește realizările de până acum și întărește credința că planul viitor se va realiza. Ca străin, pot zice că dă de gândit și de răsgândit asupra celor ce avem de făcut.

Adaog, că mă urmăresc în mod tiranic fotografiile Führerului alături de lucrători și colaboratori, redate în mărimi de la 6 la 1 m. și așezate în planuri deosebite, așa încât face impresia că au venit să explice vizitatorilor, sau să vadă și ei expoziția. Insist asupra acestei metode, pentru ca să se înțeleagă la noi că nu se arată destul de bine operile Regelui nostru și nici destul de vorbitor. Arhitectilor și decoratorilor noștri trebue să le vină în ajutor și tehnica fotografică rămasă la noi cu mult în urmă. Poate ar fi cazul ca Oficiul de turism să-și organizeze secția de fotografi, în condițiunile cele mai moderne.

Voi completa ideile asupra acestei expoziții, cu ceeace vom vedea la Düsseldorf.

In după amiaza zilei de 22, am fost primiți de Reichskanzlerul Hitler la sediul său oficial.

Adunați și aranjați în ordine alfabetică, am mers pe jos (circa 100 m.) dela Könighotel, la locul de primire, un palat modest, dar încăpător. Sala de primire, cu o arhitectură simplă, cu o masă mare în toată lungimea sălii și cu o alta mai mică la capăt, arată că aci se țin și consiliile mai importante.

La ora 4,30, când Reichskanzlerul a apărut, după uralele și salutul cu care a fost primit, a fost salutat în numele tuturor națiunilor de către delegatul grec. După acest salut, a răspuns Reichskanzlerul, într'un ton dulce și natural, așa încât cred că mulți dintre delegați — ca și mine — au putut vedea că dictatorii nu sunt obligați să strige, să se sburlească, să gesticuleze și să se încrunte când vorbesc, sau să afecteze amabilitatea fără s'o aibă. Tot această impresiune a făcut-o Führer-ul și cât a dat mâna cu fiecare dintre noi, ba încă, ochii lui albaștri și figura blândă văzută de aproape, întărea cu mult această bună impresiune.

Regret că n'am putut prinde mult din ceeace a vorbit, dar atât cât am dedus, — deoarece vorbea încet, și cât am putut verifica, prin cei cari erau mai aproape, a încadrat discursul său numai în problema educativă, națională și afirmare internațională pe care o urmărește Kraft und Freude și a mulțumit tuturor delegaților, și prin ei tuturor instituțiunilor și statelor, care au răspuns la invitațiunea făcută de această Asociație.

Astfel s'au terminat serbările dela Hamburg și Berlin, care au durat 12 zile și în care timp am văzut, am aflat și am observat cele ce am scris în aceste articole.

Dela Konstanz la Zürich, trenul face două ore cu schimbare la Schoffsausen, din tren personal în tren rapid. Astfel, distanța între Konstanz-Zürich fiind sub 100 km. în linie dreaptă, se face mai repede cu trenuri rapide. Regiunea Elveției dela Est, pe linia Konstanz-Zürich-Lausanne-Geneva, fiind deluroasă, se aseamănă cu regiunile noastre Brașov, Bran, Brașov-Făgăraș, Curtea de Argeș. Aci în Elveția, ca și în Germania sunt culturi intense și se face mare economie de teren. Sunt, cred, suficiente fructe și legume, judecând după prețuri; cireșile, piersicile, coacăzele nu trec de 50 lei kg. Cu altă ocazie am scris ceva despre Zürich și despre Elveția. Adaug acum că m'am simțit aci mai în larg decât în Germania. Poate și fiindcă de aci am luat acum 8—10 ani primele îndrumări de organizare a școlelor, a restaurantului, a strandului și a tot ce am putut face în Breaza, în dorința de a aduce și eu un aport cât de mic la ridicarea satelor noastre și prin urmare la afirmarea culturii noastre. Ideologia, știința și tehnica noastră pot începe de sus în jos, adică dela cuvânt spre faptă, dar cultura noastră trebuie să înceapă de jos în sus, căci altfel, clădim castele în Spania.

BERLIN-DÜSSELDORF

Drumul Berlin-Düsseldorf se face în circa 6 ore cu tren rapid. Trece în mare parte peste câmpii și dealuri puțin accidentate, până la Hanovra. De aci intră în zonă mai deluroasă și merge câtva timp printre munți nu prea înalți, reintrând apoi tot în zona deluroasă, înainte de a ajunge la Düsseldof.

Cu puțin inainte de a ajunge la orașul Hanovra și până la Düsseldorf, pe distanță de peste 150 km. atmosfera este încărcată de fum, formând un fel de ceață transparentă. Fără să fie cineva obișnuit cu geografia industrială a acestei țări, înțelege că aci sunt îngrămădite cele mai multe și mai mari industrii ale Germaniei.

La Essen, nu departe de Düsseldorf, sunt cele mai mari fabrici din lume de tunuri, arme și munițiuni, ca să înțeleagă ceața de fum de care vorbim.

La Düsseldorf mergeam ca să văd expoziția pe care ei au intitulat-o „Marea expoziție a Reichs-ului în 1937, la Düsseldorf".

Orașul este curat; are străzi, bulevarde, alei și parcuri de toată frumusețea. Magazinele cu vitrine mari, bogate și luminoase, încât cred că unele doamne luxoase dela noi ar găsi și aci o parte din lucrurile pe cari le găsesc numai la Viena, Berlin, Paris și București.

Pe străzile de aci, — cum de altfel se observă mai în toate orașele din Germania, doamnele nu poartă lux. Sunt îmbrăcate cu toalete de stradă, simple și nici prea scumpe. Rar se observă câte o doamnă bătrână foarte luxos îmbrăcată și cu blănuri scumpe, fără nici un gând de cochetărie dar, probabil convinsă că fiind reprezentanta stării antebelice, aplică formula: nobletea obligă.

Expoziția dela Düsseldorf, ca și cea din Berlin, — despre care am vorbit într'un articol precedent, — m'a interesat s'o văd înainte de a o vedea pe cea dela Paris.

Eu am socotit expozițiile ca biblioteci practice în care poți ceti și învăța în câteva zile și chiar în câteva ore, ceeace nu prinzi în ani de zile din biblioteca celor patru pereți în care te închizi ca să te instruești.

Düsseldorful — ca mai toate orașele Germaniei — n'are o istorie clară asupra trecutului său, dela Romani până la Barbari, nici prea clară dela Barbari până la 1200. Numele Düsseldorf pare să-l aibă cam de pe la anul 800, când era un sat mic pescăresc. Ca oraș a fost recunoscut abia către anul 1288. Către 1383, a fost capitala regiunii muntoase de aci. La 1690, a început să progreseze sub domnia lui Wilhelm II, și de aci a mers continuu în progres, ajungând astăzi la peste 500.000 locuitori.

Cred că expoziția se întinde pe circa 70 hectare. Trenul liliputan cu care am făcut prima recunoaștere, a parcurs expoziția în 15 minute în care timp a oprit în trei halte. Socotind 1 km. pe minut, linia liliputană ar fi de 4—5 km.

Din punctul de vedere al ansamblului arhitectonic decorativ și peisagist, expoziția se prezintă în condițiuni admirabile având două intrări monumentale: una spre Rin și alta spre oraș. La ambele intrări sunt monumente mari de piatră, coloane și fântâni țâșnitoare care ridică apa până spre 40 m. înălțime.

Aleele ce duc dela aceste două intrări, către monumentalele pavilioane dela centru, au lărgimea de circa 200 m. și lungimea de circa 300 m. Din aceste alei pornesc șoselele destul de largi pe care se înșiră vreo 20 de pavilioane și în care sunt circa 150 de hale pentru clasarea produselor expuse.

Spre partea de Nord, expoziția are un parc demonstrativ, cu circa 20 de case țărănești date ca model, precum și un parc distractiv destul de mare și interesant.

Spre partea de Sud, expoziția are un sector deasemenea foarte mare cu alte 20 case-model, pentru orășeni, funcționari, etc.

Regiunile prea depărtate ale Germaniei nu au expus aci prea mult. In schimb, orașul și industriile regiunii sunt foarte bine reprezentate. Reichul și căile ferate au expus mult. In afară de acestea, sunt două pavilioane demonstrative cu părțile mai importante din expoziția dela Berlin. In special tunurile, avioanele și alte mașini de război sunt bine evidențiate.

XOX XOX

Nenorocirea unui părinte

Văleni de Munte, 13 Iulie

O mare nenorocire s'a abătut asupra locuitorului Gh. Costea, din Mâneci Ungureni (Prahova).

Bietului om i s'au îmbolnăvit trei copii: o fată de 12 ani, alta de 6 ani și un băiat de 9 ani.

Intrucât aproape de Paști, a bântuit în comună pojarul, sub o formă ușoară, Costea n'a spus nimănui, crezând că și copiii lui s'au îmbolnăvit de pojar.

Astănoapte însă cele două fetițe au încetat din viață, iar băiatul se luptă cu moartea.

A fost anunțat medicul de circumscripție, întrucât se crede că cei trei copii au fost bolnavi de scarlatină.

Grav accident de cale ferată in stația Radovici

Un frânar mort

Vălenii de Munte, 13 Iulie

Azi, la ora 6 d. a., s'a întâmplat în partea de Nord a orașului Vălenii de Munte, la gara Radovici, un accident de tren, care a costat viața unui frânar.

O locomotivă izolată, condusă de mecanicul Mișu Negoescu, a plecat din Ploești cu destinația Mâneci. Pe locomotivă se aflau patru frânari, iar pe botul mașinei se aflau alți trei.

La intrarea în stația Radovici, locomotiva a fost îndrumată pe o linie pe care erau garate niște vagoane cu lemne.

S'a produs o ciocnire puternică. Oamenii de pe locomotivă s'au ales cu leziuni pe față și corp. Cei de pe botul mașinei au fost aruncați înapoi, pe linie, de oarece mașina mergea cu tenderul înainte.

Unul din ei, Ion Albu a suferit grave leziuni pe față și la coloana vertebrală; iar altul, Andrei Mihail, de 27 ani, din Pleașa, căzând cu capul de șină, și-a sfărâmat țeasta.

Pentru că mai dădea semne de viață, Andrei Mihail a fost adus la spitalul din Văleni, unde a încetat din viață.

Mecanicul locomotivei declară că avea ordin să meargă fără oprire și că locomotiva, intrând în stație din curbă, el n'a observat pe ce linie este întors macazul. Deasemeni, a declarat că venia cu viteză mare, de oarece avea ordin să ajungă la Teișani înaintea motorului ce venea dela Mâneci.

Locțiitorul șefului de stație a declarat însă că locomotiva trebuia oprită, spre a face manevră cu vagoanele.

S'a deschis o anchetă.

După victoria dela baroul Ilfov

După victoria repurtată Duminică la baroul de Ilfov, de mișcarea naționalistă, d. decan Istrati Micescu a primit numeroase scrisori și telegrame de aderiune din cari reproducem următoarele:

SCRISOAREA D-LUI PRAT Y SOUTZO

Cineva poate să fie convins de dreptatea unei cauze de certitudinea izbândei; totuși când victoria e definitivă, bucuria este cu atât mai mare.

Este sentimentul pe care l'am avut astăzi de dimineață, cetind în jurnale zdrobitoarea victorie a listei române naționaliste în alegerile dela baroul de Ilfov.

Vă felicit din toată inima [illegible] și ca avocat spanioli, în numele tuturor colegilor din baroul țării mele, a căror apărare ați luat-o cu atâta noblețe și spontaneitate în fața bestialității roșii și înaintea indiferenței ipocrite a unei mari părți din pretoriile internaționale.

Vă rog să binevoiți a fi pe lângă onorații d-voastră colegi din consiliu, interpretul sentimentelor mai sus exprimate, și profit totodată de această ocazie pentru a vă reinvoi, domnule decan, asigurarea înaltei mele considerațiuni și a sentimentelor mele de sinceră admirație.

DIN PARTEA MEDICILOR ROMANI CREȘTINI

Domnule Președinte,

La succesul răsunător pe care asociația dvs. l-a avut în actualele alegeri dela barou, ținem să aducem sentimentele noastre de bucurie pentru isbânda pe care conștiința națională o face să răsară, momentan izolat, în viitor peste tot, în profesiunile libere atât de copleșite de străini și instrăinați.

Fie ca acestui prim pas de cucerire a propriilor noastre drepturi în propria noastră țară, să-i urmeze românizarea tuturor funcțiilor sociale a acestei nații atât de oprimate singurul lucru care ar face-o să dăinuiască și să strălucească pe acest binecuvântat pământ; — iar partidele politice naționaliste să la aminte că, dacă nu se unesc în acest scop, România a românilor se va realiza și fără ele și n'am dori să fie pentru neamul românesc tot atât de inutile ca și celelalte partide politice existente.

Rugându-vă să transmiteți membrilor asociației dv. cele mai vii felicitări, vă dorim, domnule președinte, să vă strângem mâna în a treia etapă de izbândă totală și în toate direcțiile.

Presedinte,
Dr. TITU CURELEANU

DIN PARTEA BAROURILOR DIN TARA

In numele baroului Gorj, vă transmitem cele mai călduroase felicitări pentru victoria strălucită a naționalismului în baroul de Ilfov.

La rândul nostru vă comunicăm că naționalismul a avut acelaș frumos succes și la Gorj, în alegerile pentru consiliul general al Uniunii avocaților.

Prodecan, *Mișu Slăvescu*

*

Baroul de Fălciu vă trimite omagiul și felicitări pentru succesul obținut.

Chirițoiu, decan

*

Proslăvind cu entuziasm izbânda românească a baroului de Ilfov în alegerile de ieri, Asociația avocaților români creștini din Arad vă felicită călduros și vă dorește mulți ani victorioși peste străini și instrăinați.

Președinte, *A. Petruțiu*

*

Impărtășim bucuria victoriei în numele baroului de Muscel și personal, vă felicităm și vă urăm să trăiți spre a duce la capăt acțiunea ce ați început.

Vlădescu, dec. bar. de Muscel

*

In numele avocaților Sighișoara, vă exprimăm adânca noastră bucurie pentru strălucita victorie a românismului integral în baroul de Ilfov, asigurându-vă totodată de sincerul nostru sprijin în lupta pentru naționalizarea barourilor.

Prodecan, *dr. Ivanovici*

*

Baroul Brașov vă felicită pentru succesul obținut la alegeri.

Decan, *Garoiu*

*

Baroul Ialomița, în întregime românesc, salută cu mare entuziasm izbânda ce ați obținut și vă urează în sfânta luptă, isbăvire națională.

Decan, *Ranetescu*

*

In numele baroului, vă felicităm călduros.

Dec. bar. Vaslui, *Teodor Mandrea*

*

Vă felicit călduros pentru izbânda obținută, de care nu ne îndoim și vă anunț cu plăcere că la balotajul de ieri a ieșit și al treilea candidat naționalist.

Dec. bar. Constanța,
Ion Teodorescu Valahu

*

Entuziasmul provocat de succesul dela Ilfov, este enorm. Felicităm pe bravii noștri colegi de acolo, pentru admirabila lecție de patriotism, dar mai presus de toate, felicităm pe neîntrecutul patriot decan al acelui barou.

Decanul bar. Brăila,
N. Petrovici

*

Avocații români creștini ai baroului de Lăpușna, striviți sub năpraznica apăsare a jidovilor și jidoviților, primește cu nețărmurită bucurie și mari speranțe pentru viitor, reușita deplină a avocaților români creștini ai baroului Ilfov, de sub conducerea viguroasă și patriotică a marelui nostru maestru. Trăiască aleșii, salvatoare a ființei noastre în trăiască alegătorii, trăiască ideia fața pericolului ucigaș.

Presedinte, **Luca Brândză**

*

Avocații români creștini din Iași, înregistrând triumful acțiunei de românizare a barourilor jecetluit prin victoria dv. vă felicităm cu elan și solidaritate desăvârșită. Vom înfrânge orice adversitate.

Decanul baroului Iași,
Petre Pogonat.

*

Succesul strălucit ce ați obținut, ne umple sufletul de bucurie. Odată mai mult, baroul se poate mândri că-i îndreptarul și armătura morală ce asigură propășirea și destinul neamului românesc. Cu Dumnezeu înainte, pentru românizarea profesiunilor.

Presedintele asociației avocaților români creștini din baroul Buzău, **Costel Popa.**

*

Călduroase felicitări pentru succesul obținut.

Decanul baroului Baia,
Nicolae Nemteanu

SCRISOAREA UNUI GRUP DE AVOCAȚI GORJENI

Domnule decan,

Subsemnații avocați, membri ai baroului de Gorj, din adâncul piepturilor noastre de români și de creștini, strigăm:

Trăiască confrații din consiliul de disciplină al baroului Ilfov, pentru curajul în măsura luată, trăiască membrii comisiunei de judecată pentru curajul în hotărirea dată contra apostaților naționalismului, contra celor puși în slujba streinilor, pentru instrăinarea barourilor, contra trădătorilor și dezertorilor din războiul românilor deschis pentru apărarea țării, neamului și comorilor lor, contra celor cari, sub diversiunea umanitarismului și democrației internaționale, tăgăduiesc românilor dreptul național, contra inconștienților și orbilor cari nu-și dau seama și nu văd problemele vitale ce se pun astăzi cu toată înfrigurarea pentru siguranța și viitorul țării și neamului.

Ziua învierii neamului este venită.

Pe tot întinsul țării nu există nicăeri dreaptă și stângă. Aceasta este o diversiune spre a zăpăci mințile. De o parte este numai românism, iar de cealaltă parte, un infim număr de înstrăinați, puși în slujba streinilor care vor să ne subjuge în propria-ne țară.

Glasul de trezire și de comandă, de a fi azi mai mult ca oricând fiecare român la datorie, cu toți solidari ca unul, să ne salvăm cât mai e timp, trebuie adus la cunoștința fiecărui român, dela opincă până la Patriarh și Vodă.

Noi, avocații gorjeni, suntem la post și alături de d. Istrate Micescu, comandantul corpului de avocați români-creștini din România Mare, pentru apărarea barourilor, de înstrăinare.

Dea Dumnezeu ca toate breșele să se trezească la această muncă, să meargă pline de încredere în ele și cu tot curajul în această luptă, iar intelectualii să-i urmeze și să fie în fruntea și călăuzitorii lor, pentru recâștigarea drepturilor noastre pe toate tărâmurile, pentru ca să fim cu adevărat stăpânii acestei țări, ca România să fie real a românilor.

Urmează semnăturile)

XOX XOX

Grindină cât oul de găină la Bălilești (Muscel)

Săptămâna trecută a căzut asupra comunei și împrejurimi, o grindină grozavă, de mărimea oului de găină (10 la kg.), care a ținut vreo 15 minute, distrugând plantații, pometuri și acoperișurile caselor. Pagubele sunt de cel puțin 3 milioane lei.

Din inițiativa echipei regale din localitate, s'a constituit un comitet ad hoc, compus din membrii consiliului comunal, un reprezentant al consiliului județean, preot, învățători și fruntași, sub presedinția d-lui inspector Mihail Lungianu, pentru ajutorarea sătenilor cari au avut pagube mari.